

Arrest

nr. 57 447 van 7 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. LANDUYT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U werd op 27 juli 2006 in het kader van een onderzoek ten gronde gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de taal Mandingo machtig is, van 9u07 tot 9u30. Uw advocaat Meester Niang Fary Aram (loco Meester Landuyt) was vanaf 9u21 aanwezig. Tevens was uw voogd mijnheer (B.V.) aanwezig.

Vermits u op het ogenblik van dat gehoor amper 5 jaar was, was u niet in staat om uw asielmotieven uiteen te zetten. Uit het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) dd. 27 februari 2006 en uit de door uw voogd, mijnheer (V.), ingevulde vragenlijst dd. 23 maart 2006 blijkt dat u een minderjarig Liberiaans staatsburger bent, geboren op 9 september 2000 te Conakry (Guinee). Volgens uw verklaringen tijdens hogervermeld gehoor bent u de zoon van (A.C.K.) en (S.C.D.). Voordat u naar België kwam woonde u bij uw oom (M.K.) te Conakry, Guinee. U beweerde

nooit problemen te hebben gehad in Conakry. U verklaart niet terug te willen naar Conakry omdat er daar, elke keer als er een probleem is, wordt gevochten en geschoten. Naar Liberia wilt u evenmin, omdat de mensen daar ook kunnen vechten en omdat uw vader daar ooit werd beschoten. U kwam samen met uw oom op vakantie bij uw halfbroer (K.P.) (CG 03-21141 - DVZ 5.550.094) en uw twee halfzussen (B.K.) (CG 03-21142 - DVZ 5.550.084) en (H.K.) (CG 03-21140 - DVZ 5.550.088) in België. Zij hadden reeds op 8 december 2003 asiel gevraagd in België. U bood zich op 27 februari 2006 aan op de Dienst Vreemdelingenzaken waar u asiel aanvraagde. Uw zusje, (C.M.S.) (CG 10-13400 - DVZ 6.010.079), die jullie reeds in 2006 zou hebben vervoegd in België, vroeg op 8 april 2010 asiel aan.

Uw asielaanvraag werd op 29 september 2006 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus. U diende tegen deze beslissing op 13 oktober 2006 een beroep in bij de Vaste Beroepscommissie (nu: Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) die geen uitspraak deed in de zaak. Op 4 december 2009 werd door de Commissaris-generaal overgegaan tot de intrekking van voormelde beslissing van 29 september 2009.

U werd na deze intrekkingbeslissing op 20 april 2010 opnieuw gehoord door het Commissariaat-generaal in het Nederlands, van 9u40 tot 10u20. Uw advocaat Saskia Vansteenhuyse (loco Meester Freddy Landuyt) en uw voogd, (B.V.), waren tijdens de volledige duur van het gehoor aanwezig.

Uit dit gehoor is gebleken dat u weinig informatie kan geven over uw vader, (S.K.D.). U weet evenmin waar hij verblijft. U heeft wel telefonisch contact met uw moeder, (A.K.). U verklaarde dat uw moeder problemen heeft gekregen nadat de president [van Guinee] overleden is. U weet niet waar ze nu verblijft.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er te worden benadrukt dat u geen gedetailleerde en volledige verklaringen met betrekking tot uw asielmotieven kan afleggen.

Vermits u 5 jaar was op het moment van het eerste gehoor door het Commissariaat-generaal en 11 jaar op het moment van het tweede gehoor door het Commissariaat-generaal kan van u niet verwacht worden dat u een gedetailleerde en coherente inschatting kan maken van uw 'vrees voor vervolging' of het 'risico op het lijden van ernstige schade ten aanzien van uw land van nationaliteit, Liberia.

Uit de verklaringen van uw halfzus (B.K.) tijdens haar gehoor in het kader van haar asielaanvraag blijkt dat uw asielaanvraag gebaseerd is op dezelfde motieven als deze die door uw familieleden werden aangehaald.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de algemene situatie in Liberia, sedert u in februari 2006 asiel aanvraagde, fundamenteel gewijzigd is.

Er dient te worden vastgesteld dat de situatie in Liberia grondig in de goede richting is gewijzigd sinds u asiel aanvraagde. Immers, uit diverse informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat na het aftreden van president Taylor op 11 augustus 2003 in Accra (Ghana) een vredesakkoord werd gesloten op 18 augustus 2003 tussen de Liberiaanse regering, de politieke partijen en de rebellengroepen, LURD en MODEL. Op 14 oktober 2003 werd de 'National Transitional Government of Liberia' onder leiding van Charles Gyude Bryant geïnstalleerd, die erkend werd door alle facties. UNMIL (United Nations Mission in Liberia) zag toe op de implementatie van het vredesakkoord. Op 3 november 2004 werden de strijdende partijen officieel ontbonden, drie dagen nadat het ontwapenings- en demobilisatieproces van de ex-strijders werd afgerond. In oktober 2005 werden er verkiezingen gehouden die door de internationale waarnemers in het algemeen als democratisch, transparant en vrij werden bestempeld. Op 16 januari 2006 legde Ellen Johnson-Sirleaf de eed af als president. Ellen Johnson-Sirleaf is nog steeds aan de macht en intussen worden de volgende parlements- en presidentsverkiezingen van oktober 2011 voorbereid (zie informatie in het administratief dossier). Zowel de beëindiging van de ontwapening en de oorlog, als het houden van verkiezingen wijzen erop dat de stabiliteit in Liberia is teruggekeerd en een relatief duurzaam karakter heeft.

Omtrent de redenen die het u onmogelijk maken om terug te keren naar Liberia, het land waarvan u de nationaliteit heeft, kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

Uw oudste halfzus (K.B.) stelde tijdens het gehoor door de DVZ in het kader van uw asielaanvraag dd. 27 februari 2006 dat de situatie (te Liberia) voor niemand van de familie veilig was, vanwege de verwantschapsband met uw moeder (A.C.K.) en met uw vader (S.C.). Ze preciseerde dat uw vader een rebellenleider is en dat zowel uw vader als uw moeder aan de wieg stonden van de rebellenbeweging LURD, waardoor er veel mensen kwaad op hen zijn. Verder stelde ze dat uw moeder en uw vader om

het leiderschap van de beweging strijden, waardoor de aanhangers van uw vader tegen uw moeder zijn. Bovendien verklaarde ze dat uw moeder Ellen Johnson-Sirleaf steunde in de verkiezingen, wat haar dan weer wordt kwalijk genomen door andere politieke leiders (zie gehoorverslag DVZ, p. 21). (B.) verklaarde tijdens haar meest recente gehoor door het Commissariaat-generaal dat jullie niet naar Liberia kunnen terugkeren omdat de bevolking wraak kan nemen voor de betrokkenheid van uw vader (S.C.) en uw moeder (A.K.) bij de rebellen en omdat zij vreest dat tegenstanders van de huidige Liberiaanse presidente Ellen Johnson-Sirleaf zich eveneens zouden kunnen wreken omdat uw moeder de huidige presidente steunt (Commissariaat-generaal dd. 21 april 2010, p. 7-8).

Uit informatie, daterend van 31 juli 2006, die het Commissariaat-generaal bekomen heeft via het UNHCR België en van de UNHCR-vertegenwoordiging in Monrovia, alsook uit andere informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat uw vader (S.D.C.), die in oktober 2005 heeft deelgenomen aan de verkiezingen als presidentskandidaat van de 'Progressive Democratic Party', geen aanstelling heeft gekregen in de huidige Liberiaanse regering. Uit recente informatiebronnen blijkt dat hij momenteel de verkiezingen van oktober 2011 voorbereidt, waarbij hij opnieuw campagne voert voor de 'Progressive Democratic Party' (zie informatie in het administratief dossier). Betreffende uw moeder (A.C.) vermeldt de bron van het UNHCR dat zij lid is van de regerende 'Unity Party' en een vertrouweling is van de Liberiaanse president Ellen Johnson Sirleaf. Uit een recente bron blijkt overigens dat (A.C.) nog steeds de UP van huidig presidente Ellen Johnson Sirleaf steunt (zie informatie in het administratief dossier), al kan uit het artikel niet afgeleid worden of uw moeder dit vanuit het buitenland doet of in Liberia zelf. Uit het feit dat zowel uw vader als uw moeder de vrijheid hebben om politieke keuzes te maken en campagne te voeren voor de partijen die zij verkiezen en de vaststelling dat uw moeder nog steeds openlijk de huidige Liberiaanse presidente Ellen Johnson Sirleaf steunt vormen belangrijke aanwijzingen voor het feit dat geen van beiden iets in de weg wordt gelegd door de huidige Liberiaanse autoriteiten. Uit de hogervermelde UNHCR-informatiebronnen blijkt overigens dat er in elk geval tot midden 2006 geen gevallen bekend zijn van vergeldingsacties tegen figuren die een leidinggevende rol hebben gespeeld in de Liberiaanse burgeroorlog of tegen hun familieleden wat, zoals de informatiebron uitdrukkelijk stelt, toch wel kan dienen als een belangrijke indicator voor de mogelijke risico's die uw moeder en bijgevolg eveneens u al dan niet zou lopen bij terugkeer naar Liberia. Hoewel de 'Truth and Reconciliation Commission' in haar eindrapport (dd. juni 2009) adviseerde om (S.C.) – als leider van een strijdende factie – samen met andere vroegere militieleiders gerechtelijk te vervolgen voor zijn vroegere rol als hoofd van de LURD, is tot op heden geen rechtszaak tegen (S.C.) in verband met zijn rol tijdens de burgeroorlog aangespannen. De vaststelling dat hij zich sinds geruime tijd in Liberia bevindt en ongestoord campagne kan voeren voor de komende verkiezingen van 2011 toont echter aan dat hem geen beperkingen worden opgelegd. De 'Truth and Reconciliation Commission' adviseerde met betrekking tot uw moeder, (A.C.), dat zij en andere personen die betrokken waren in de politieke leiding en financiering van strijdende facties, het verbod zouden moeten krijgen om een openbare functie te bekleden gedurende een periode van 30 jaar. Op dezelfde lijst waarop (A.C.)'s naam figureert komt echter de ook de naam van Ellen Johnson-Sirleaf voor, die momenteel de publieke functie bij uitstek – presidente van Liberia – bekleedt. Bijgevolg is het onwaarschijnlijk dat uw moeder op basis van dit advies iets in de weg zou worden gelegd door het huidige regime van Ellen Johnson-Sirleaf.

Uit dit alles blijkt dat niet aannemelijk werd gemaakt dat u omwille van uw band met uw vader, (S.C.), of omwille van uw familieband met uw moeder, (A.C.), niet naar Liberia zou kunnen terugkeren uit vrees voor vervolging of omwille van een risico op het lijden van ernstige schade. Ook in het kader van de asielaanvragen van uw halfzussen (B.K.) (CG 03-21142 - DVZ 5.550.084), (H.K.) (CG 03-21140 - DVZ 5.550.088), van uw zus (C.M.S.) (CG 10-13400 - DVZ 6.010.079) en van uw halfbroer, (P.K.) (CG 03-21141- DVZ 5.550.094), werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Het gedeeltelijke internetartikel dd. 24 juli 2006 met als titel "(A.K.) holed in Guinea" (neergelegd door uw halfbroer (K.P.) tijdens zijn gehoor op het CGVS op 27 juli 2006) is niet van die aard om bovenstaande argumentatie te weerleggen. Uit de kopie van de internetpagina kon niet worden opgemaakt wie de auteur van het artikel is, noch op welke bronnen het artikel is gebaseerd, noch wat de exacte inhoud van het artikel is. De 10 internetartikels die uw voogd voorlegde tijdens het gehoor bij de DVZ gaan over uw moeder en uw vader en hun onderlinge strijd om het leiderschap binnen LURD, feiten die hier niet betwist worden. Het Situation Report # 11, Fiscal Year 2004 van USAID dd. 03/02/04 en het fragment uit het rapport van de Panel of Experts appointed pursuant to Security Council resolution 1395 (2002), paragraph 4, in relation to Liberia betreffen de algemene situatie te Liberia en de situatie van de LURD-beweging. Het Fifth progress report of the Secretary-General on the United Nations Mission in Liberia

gaat ondermeer over de aanvallen op huizen van uw moeder en haar aanhangers tijdens de onrusten in oktober 2004, feiten die evenmin ter discussie staan.

Aan de brief, daterend van 18 mei 2005, en de e-mail, daterend van 23 december 2005, van Peter van der Vaart van het UNHCR België waarin gevraagd wordt naar uw erkenning als vluchteling volgens de Conventie van Genève kan geen gevolg gegeven worden gezien de argumenten die in deze brief opgeworpen worden om u het statuut van vluchteling toe te kennen worden weerlegd door informatie die van recentere datum is en bovendien rechtstreeks afkomstig is van de UNHCR-vertegenwoordiging in Monrovia. Er werden kopies van een Liberiaans paspoort (nr. 0162303) neergelegd op uw naam, afgeleverd op 6 augustus 2009. Dit document bewijst uw identiteit en nationaliteit, die niet worden betwist, maar vormt geen bewijs voor de beweerde onmogelijkheid om naar Liberia terug te keren. Er werd geen document voorgelegd om uw reisweg naar België te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus dat hij geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd die de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging ondergraven.

De situatie in Liberia is inderdaad grondig in de goede richting gewijzigd. "Het Commissariaat-Generaal staart zich echter blind op het goede nieuws dat uit dit land komt en vermeld niet dat de toestand op het terrein verre van veilig is". Er is nog noodzaak aan de militaire aanwezigheid van de VN, UNMIL. De politiemacht moet nog gevormd worden en het leger is nog niet operationeel. Bovendien veegt een akkoord de sociale wonden niet uit die werden geslagen door jaren van oorlog en vergeldingsacties. Verzoeker is de zoon van een politiek zeer invloedrijke vrouw, A.K.C. (de vertrouweling van presidente Ellen Johnson Sirleaf), en "stiefdochter van een leider", S.D.C., wat maakt dat hij meer kans heeft om slachtoffer te worden van vergeldingsacties.

Verzoeker verwijst naar de vroegere activiteiten van zijn moeder A.K.C. en zijn "gewezen stiefvader" S.D.C. voor LURD en naar de steun die zijn moeder in 2005 verleende aan presidente Ellen Johnson-Sirleaf, ingevolge dewelke andere presidentskandidaten zich tegen zijn moeder hebben gekeerd. Zo werd het huis van zijn moeder in brand gestoken door aanhangers van George Weah en werd een aanslag gepleegd op haar wagen. De toestand van zijn moeder is niet genormaliseerd en hij kan niet rekenen op de uitgebreide bescherming die zijn moeder geniet. Verzoeker voert een betoog aangaande de situatie in Guinee in het algemeen en de situatie van zijn moeder aldaar in het bijzonder. Hij verwijst in dit kader naar een rapport van de International Crisis Group van 14 februari 2007 en naar een aantal internetartikelen die eveneens dateren van 2007.

2.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker zich verweert ten aanzien van de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verweerder heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Blijkens het niet betwiste feitenrelaas verklaarde verzoeker van Liberiaanse nationaliteit te zijn. Hij legde tevens een paspoort neer waaruit blijkt dat hij de Liberiaanse nationaliteit heeft (administratief dossier, map documenten). Derhalve dient zijn vrees voor vervolging overeenkomstig artikel 48/3 vreemdelingenwet, middels de daarin opgenomen verwijzing naar het gestelde in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, te worden beoordeeld ten aanzien van Liberia. Bijgevolg is verzoekers verwijzing naar de algemene situatie in Guinee en de situatie van zijn moeder aldaar, niet dienstig.

De commissaris-generaal motiveert op grond van de in de bestreden beslissing aangehaalde elementen, zoals deze blijken uit de informatie in het administratief dossier, met recht dat de situatie in

Liberia sedert hij het land verliet fundamenteel is gewijzigd. Hij stelt terecht vast dat zowel de beëindiging van de ontwapening en de oorlog als het houden van verkiezingen erop wijzen dat de stabiliteit in Liberia is teruggekeerd en een relatief duurzaam karakter heeft. Verzoeker erkent in het verzoekschrift uitdrukkelijk dat de situatie in Liberia *“grondig in de goede richting is gewijzigd”*. Met betrekking tot de hierbij door hem geplaatste kanttekeningen dient te worden opgemerkt dat hij zich beperkt tot het uiten van een aantal blote beweringen, zonder enig begin van informatie bij te brengen die afbreuk zou kunnen doen aan de informatie in het dossier of zijn betoog ondersteunt. Bovendien repliceert verweerder met recht dat de aanwezigheid van troepen van de VN in Liberia, UNMIL, tijdens een overgangsfase naar een autonome ordehandhaving, geenszins impliceert dat de orde er niet kan worden gehandhaafd. De door verzoeker opgeworpen ‘sociale wonden’ uit het verleden worden evenmin aangetoond aan de hand van concrete informatie.

Verzoeker beperkt zich er voor het overige toe te verwijzen naar twee incidenten betreffende zijn moeder die plaatsvonden in het kader van de verkiezingen in Liberia in 2005 en te wijzen op zijn familieband met zijn ouders. De stelling dat verzoeker als zoon van invloedrijke politici slachtoffer zou worden van vergeldingsacties betreft een loutere hypothese die hij niet kan hardmaken. Tevens is er geen begin van bewijs dat iemand die zelf niet politiek actief is louter omwille van bestaande familiebanden zou worden vervolgd.

De bestreden beslissing motiveert op omstandige wijze waarom in hoofde van verzoeker omwille van de situatie van zijn stiefvader en moeder geen gegronde vrees voor vervolging voorhanden is. Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift niet de minste poging teneinde de motivering dienaangaande *in concreto* te weerleggen. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en blijft, daar zij door verzoeker niet dienstig wordt weerlegd, onverminderd overeind.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Naast een uiteenzetting van het feitenrelaas bevat zij gedetailleerde en pertinente overwegingen die haar op afdoende wijze motiveren.

2.3. Verzoeker voert aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aan dat hij onmogelijk kan terugkeren. Hij haalt artikel 3 EVRM en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aan en vervolgt: *“Het rapport van het UNHCR toont aan dat een terugkeer naar Tibet onmogelijk is gezien de schending van de mensenrechten (zie schrijven UNHCR)”*. Tevens voert hij aan: *“Het is algemeen bekend dat er in Liberiaanse enorme onveiligheid heerst...”*.

2.4. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoekers betoog omtrent de situatie in Tibet is, gelet op zijn Liberiaanse nationaliteit, in het geheel niet dienstig.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van de door hem aangevoerde situatie van onveiligheid in Liberia. Voor het overige voert hij geen concrete elementen aan om zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te onderbouwen. Derhalve toont hij, het sub 2.2. bepaalde en de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS